

MERCURIADE

NR. 4,

DECEMBRIE

2012, IAȘI

ISSN 3008 - 427X
ISSN-L 3008 - 427X

Revistă de promovare a mobilităților Erasmus+ din
Colegiul Național „Vasile Alecsandri”, Iași

**DESCOPERIM EUROPA,
ÎNVĂȚĂM ÎMPREUNĂ,
TRANSMITEM TUTUROR**

EXPERIENȚE DIN MOBILITATEA ÎN GRECIA

Erasmus+

Enriching lives, opening minds.

COLEGIUL NAȚIONAL
„VASILE ALECSANDRI”
IAȘI

Cuprins

**O ESENȚĂ DE UMANISM
DIN NEMURITOAREA
GRECIE**

JURNAL DE MOBILITATE

EXPERIENȚE CULTURALE

INTERVIU

IMPRESII

BEFORE&AFTER

O ESENȚĂ DE UMANISM DIN NEMURITOAREA GRECIE

Această mare e acoperită de adolescenți care învață mersul pe valuri, în picioare, mai rezemându-se cu brațul, de curenți, mai sprijinindu-se de-o rază țeapană, de soare.

[...]

Dar ei sunt zvelți și calmi, și simultan au și deprins să meargă pe valuri, în picioare.

(Nichita Stănescu, Adolescenți pe mare)

Drumul spre Grecia, cu avioanele de azi, poate fi traseul unui Ulise, pe marea de cândva, chiar dacă Itaca e înlocuită de Tesalonic, iar Penelopa ia forma unui proiect Erasmus+ care țese în a sa pânză promisiunile unor „soft skills”.

31 de ore a fost drumul din Iași în Tesalonic, cu avion anulat, cu așteptări fără promisiuni, cu întrebări fără răspuns, cu angajați fără empatie ai unei companii aeriene, dar cu răbdarea noastră educată și întreținută cu mult umor blând (deja două „skilluri” însușite cu stoicism). Norocul nostru a fost să avem alături 7 adolescenți înțelepți și adaptabili care ne-au arătat că „au învățat mersul pe valuri în picioare”.

O ESENȚĂ DE UMANISM DIN NEMURITOAREA GRECIE

Ce am găsit la sosire? Un Tesalonic plin de veselie apărat de vechiul Turn Alb, un Acropolis ale cărui ziduri au rezistat două milenii, Biserica Sf. Dumitru, cea construită pe locul în care acesta a fost ucis, situl arheologic unde am putut completa cu ochii minții odeonul și agora, legende și istorii, unele vesele și altele triste.

Ce ampruntă au lăsat cei 7 adolescenți, în același timp „zvelți și calmi”? Deschiderea de a învăța ceva nou, bucuria de a cunoaște, de a primi și de a oferi, plăcerea de a comunica în cel mai potrivit registru, îndemânarea de a vorbi în public, puterea de a colabora cu ceilalți, inclusiv cu adulții.

Ce am învățat din Grecia? Enorm. Da, am învățat multe lucruri despre „soft skills” și „public speaking”, despre mediu și fragilitatea lumii în care trăim, despre istorie și sporturi (aici, unde s-a născut spiritul competiției sportive), despre dansuri și tradiții culinare. Dar lecția cea mai importantă pe care ne-am însușit-o din această mobilitate nu este una cuantificabilă, pe care să o denumim printr-o competență-cheie și ulterior să o materializăm în activități. Lecția cea mai frumoasă este cea pe care am luat-o în suflet, de la o școală-gazdă care ne-a primit nu doar între zidurile ei, ci în sufletele oamenilor din școală, profesori și elevi. Am primit o lecție de umanism din însoțita Grecie, în care sufletul cald poate găzdui oricât de multe alte suflete deschise spre bucuria de a cunoaște oameni.

Toți, profesori și elevi, ne-am simțit iubiți în cea mai firească formă. Da, evident, oamenii s-au pregătit cu ce aveau mai bun pentru noi, devansând, de exemplu, o competiție sportivă între toate școlile din Sindos, dar nu au făcut acest lucru pentru ca ei să strălucească în fața noastră. Tot ce am primit a fost proiectat de așa natură încât toți să ne simțim bine împreună și să ne bucurăm de bucuria celor de lângă noi.

Dacă am numi „lecție culturală”, parcă ar fi prea puțin și prea repede reductibil într-o etichetă fără căldura umanului. În plus, nu vrem să ne grăbim spre generalizări pripite. Preferăm să spunem că noi 10, șapte elevi și trei profesori, am primit o esență de umanism, așa cum orice adolescent trebuie ajutat, îndrumat, ridicat, remontat, reechilibrat la „mersul pe valuri în picioare”, pentru că e greu să fim... Ulise.

prof. Nicu Crăciun, prof. Silvia Coșarcă, prof. Liliana Giugastru

SÂMBĂTĂ, 8 OCTOMBRIE

JURNAL DE MOBILITATE

După 12 ore petrecute pe aeroportul din Iași și o noapte la un hotel din Otopeni, zborul de a doua zi a fost la ora 10:45. Din cauza întârzierii de ieri, astăzi nu am mai avut zbor direct București–Salonic, ci unul cu o escală scurtă în Atena. Nu ne-am supărat. Nu am avut timp să vizităm capitala Greciei dar, măcar am văzut-o de pe geamul avionului. Am aterizat cu o mică întârziere, ceea ce ne-a făcut să alergăm prin tot aeroportul, pentru a nu pierde următorul zbor spre destinația finală. Ne-am simțit exact ca în filmul „Singur acasă”. Însă, deși ne-am agitat pe moment, ne-am amuzat foarte mult după ce ne-am găsit locurile.

Când am ajuns în Salonic, doamna profesoară Maria Permekerli, coordonatoarea activităților de la școala parteneră, ne-a întâmpinat cu foarte multă căldură și stare bună. Vorbind de căldură, deși e mijlocul lunii octombrie, în Grecia e foarte cald, precum un început de vară de la noi. Ulterior, ne-am împărțit în două mașini și am pornit spre Hotelul Luxembourg, un loc simpatic și curat, unde am stat pe parcursul întregii săptămâni.

SÂMBĂTĂ, 8 OCTOMBRIE

JURNAL DE MOBILITATE

Fiind deja obosiți după două zboruri, am decis să nu ne propunem multe lucruri pentru restul zilei, ci să ne concentrăm pe starea noastră de bine. Așadar, am mers la o plimbare pe faleza Mării Egee, unde am văzut Turnul Alb, emblema orașului, statuia lui Alexandru cel Mare și un aranjament cu multe umbrele de metal. Mi-a plăcut mult orașul, fiind plin cu străduțe înguste și oameni prietenoși, gata să te ajute oricând ai nevoie. Cei mai mulți dintre noi ne-am luat chiar și costumele de baie la noi, crezând că ne vom putea bălăci un pic, dar am aflat că singurul loc unde am fi putut s-o facem era la o stațiune departe de orașul Salonic.

Ulterior, am luat cina la un restaurant al cărui nume nu-l pot pronunța. Ziua a trecut foarte repede. Astfel, după ce ne-am întors la hotel, ne-am adunat toți copiii într-o singură cameră, unde am jucat cărți și am mai petrecut timp împreună.

Iulia Rotaru, a XI-a E

DUMINICĂ, 9 OCTOMBRIE

JURNAL DE MOBILITATE

După agitația din primele zile, ne-am întâlnit la 9 dimineața cu elevii din Grecia și am făcut cunoștință. A fost puțin stresant la început din cauză că nimeni nu știa ce să zică, însă au trecut repede aceste prime momente și în mai puțin de o oră vorbeam cu toții între noi. În primul rând, am vizitat statuia lui Alexandru Macedon, unde se află și modele de scuturi folosite de soldații lui. După aceea am făcut o vizită în Turnul Alb, simbolul Salonicului. Din vârful turnului am avut o priveliște minunată asupra orașului. O panoramă impresionantă poate fi găsită la Acropole, cetatea de deasupra orașului, unde am făcut multe poze. Am revenit în oraș, unde am poposit la Biserica Sfântul Dumitru, protectorul orașului Salonic. Ghida noastră, doamna Evghenia, cunoscătoare a opt limbi străine, ne-a prezentat cu lux de amănunte fiecare detaliu, insistând pe conexiunea dintre mitologie și istorie, o altă modalitate de a privi trecutul.

Am încheiat ziua cu o masă la un restaurant local la care ne-au dus elevii din Sindos. Ne-am simțit foarte bine împreună, deci am început experiența culturală cu piciorul drept!

JURNAL DE MOBILITATE

Luni a avut loc prima vizită la școala din Sindos. Atât elevii, cât și cadrele didactice ne-au primit cu brațele deschise, prezentându-ne școala, iar mai apoi îndrumându-ne către clasa unde urma ca activitățile să se desfășoare. Acolo am fost întâmpinați cu dulciuri gătite chiar de elevi, atât din bucătăria grecească, cât și din cea internațională. Pentru început, fiecare echipă participantă a susținut o prezentare a orașului și a unității de învățământ. Au urmat diverse activități de soft skills care să ne ajute în dezvoltarea și îmbunătățirea personalității, a inteligenței emoționale și a relațiilor cu cei din jur. Acestea sunt foarte importante în viitor pentru succesul la locul de muncă, deoarece influențează modul în care performăm, gestionăm diferite conflicte și interacționăm cu colegii noștri.

Doamna profesoară a organizat activități în care am lucrat împreună cu elevii greci. Acestea au vizat public speaking, care ne ajută să depășim tracul de scenă, diverse joculețe, atât pentru autocunoaștere, cât și pentru gestionare a emoțiilor, și nu în ultimul rând, realizarea de postere despre anumite teme de actualitate, precum team building, leadership, comunicare și empatie. Pe tot parcursul activităților, fiecare a trebuit să-și demonstreze și latura lui creativă. De exemplu, crearea posterelor menționate anterior a presupus originalitate și imaginație, fiecare având libertatea de a alege modalitatea de prezentare (desene, texte, citate, cuvinte-cheie și simboluri).

LUNI, 10 OCTOMBRIE

JURNAL DE MOBILITATE

Apoi, am participat la un Treasure Hunt prin această suburbie, pentru a cunoaște împrejurimile. Această vânătoare a avut la bază o altă problemă contemporană, bullyingul. Ne-a fost prezentat printr-un joc cazul unui tânăr elev care a dispărut de acasă din cauza jignirilor primite din partea colegilor. Sarcina noastră a fost să urmăm indiciile primite și să recreăm drumul parcurs de băiat. Astfel, vizitarea diverselor locuri ne-a condus către soluția finală. Personal, mi-a plăcut mult această activitate, deoarece a îmbinat atât subiecte de actualitate, muncă de echipă, cât și descoperirea anumitor lucruri noi despre suburbia Sindos.

Ziua s-a încheiat cu o plimbare relaxantă pe faleză, unde am împărtășit impresii și sentimente legate de această zi.

Ingrid Doca, a XI-a A

MARȚI, 11 OCTOMBRIE

JURNAL DE MOBILITATE

Pe multitudinea de terenuri sportive ale școlii-gazdă, în ziua de marți, toate instituțiile educaționale din Sindos s-au adunat pentru un eveniment mult așteptat de elevii localității, numit „Sindos Teen Athletics”. Evenimentul sportiv m-a impresionat prin nivelul complex de organizare, realizat în totalitate de elevii implicați din școala gazdă. Personal, am văzut evenimentul în sine ca o imitație ambițioasă, pe o scară mai mică, a Jocurilor Olimpice. În cadrul acestuia, elevii greci și noi am concurat în sporturile alese pentru a ajunge pe podiumul campionilor. Printre competițiile organizate s-au numărat baschet, volei, badminton, dar și sporturi precum săritura în lungime și hockey pe iarbă. Înainte de premiere, elevii greci ne-au invitat să dansăm și să ne distrăm pe melodii tradiționale, creând o atmosferă plină de voieșie. După agitația dansurilor, a urmat o surpriză grațioasă pregătită de un grup de eleve din școala-gazdă, încântându-ne cu o coreografie elegantă și impresionantă.

La finalul zilei, cu toate că evenimentul a fost unul de natură competitivă, toată lumea a plecat acasă fericită, întrucât premiile nu au fost mai importante pentru elevi, ci bucuria de a face mișcare și de a lucra într-o echipă alături de cei dragi.

Delia Simion, a XI-a E

MIERCURI, 12 OCTOMBRIE

JURNAL DE MOBILITATE

Doamna Evghenia a venit să ne întâmpine la hotel, în caracteristica ei ținută albastră. Am luat autocarul și am plecat să ne luăm colegii de la școala din Sindos, de unde am plecat pe autostrada Salonic-Atena. De o parte și de alta a străzii se vedeau numai plantații de portocali și mandarina, precum și rânduri de viță-de-vie, un peisaj atât de diferit de vastele noastre lanuri de cereale.

După ce am coborât din autocar, pe o stradă marcată din 50 în 50 de metri de câte o terasă sau un magazin de suveniruri, am ajuns la prima noastră destinație. Ceea ce părea la prima vedere doar o zonă verde bine întreținută, unde în copaci creșteau rodii la înălțimi convenabile pentru mâinile noastre, adăpostea, la doar câțiva metri sub pământ, unele dintre cele mai importante relicve ale Greciei. Am intrat cu toții în muzeul ce ascundea mormântul regelui Philip al II-lea al Macedoniei.

Spațiul în sine era întunecat, fundalul gri-închis, exponatele luminate puternic, marmură, argint și aur, creând o atmosferă teatrală. Într-o încăpere separată, în aceeași lumină am văzut impunător, pe jumătate dezgropat, mormântul regelui Philip al II-lea, pe care încă se mai poate vedea pictată o scenă din viața vechilor greci, cu reprezentări ale activităților legate de agricultură, vânatoare și sărbătoare.

MIERCURI, 12 OCTOMBRIE

JURNAL DE MOBILITATE

După ce am terminat turul muzeului, ne-am întors la autocar și am plecat către alt obiectiv cultural la fel de important: școala lui Aristotel, un loc delimitat dintr-o parte de un perete de piatră vertical și din cealaltă de vegetație. Aici, doamna Evghenia a început din nou să ne povestească, în modul ei specific, mai mult mimat decât vorbit, despre Aristotel. În acele locuri l-a învățat Aristotel pe Alexandru cel Mare tot ce trebuia să știe un mare lider: strategie militară, matematică, mecanică, medicină. Pentru a ne pune în mintea acelor greci de demult, doamna Evghenia ne-a pus să imităm falanga, o formație de luptă. Șase băieți ne-am pus în linie, unul în spatele celuilalt, cu câte un scut și o sulită imaginare în mâini, în timp ce doamna Evghenia explica cum orice atacator ar fi fost străpuns.

Pe drum înapoi ne-am oprit undeva să mâncăm, la un popas lângă un râu cu apă limpede și domoală. Fiind în Grecia, e de înțeles că la masă se vedeau doar souvlaki și feta în sos de miere, dar și diverse variații de carne cu brânză.

Ajunși înapoi la hotel, ne-am primenit și ne-am pregătit de o seară în care să explorăm străzile orașului.

Lupu Valentin, clasa a XII-a A

JURNAL DE MOBILITATE

Azi mergem la flamingo. Știm cum ajungem la flamingo? Poate ne-am fi încercat cunoștințele, dar cum incertitudinea sistemului de transporturi în comun din Grecia este leită celei din România, am decis să nu riscăm și să ne bazăm pe eficacitatea taxiurilor. Nu mult ne-a luat până să ne trezim lângă o bisericuță simpatică dintr-un orășel numit Kalochori, un spațiu rustic cu un nivel de antropizare destul de ridicat, dar care totuși se mândrește cu infrastructura și arhitectura balcanică, neschimbată de către riverani. Am făcut câțiva pași până să reușim să admirăm în întregime biserica și, în același timp, să avem în spate probabil spațiul de promenadă (un mic părculeț cu bănci și spații verzi, înconjurat de măslini și ornamentat cu trei busturi ale căror identități nu le-am descoperit).

În scurt timp au ajuns și bunii noștri colegi mediteraneeni, la fel de entuziasmați ca și în prima zi de proiect. Pentru a ne începe activitățile cu aplomb, era clar că trebuia să ne trezească un croissant, o prajitură sau chiar un trigon cu spanac și feta, acompaniat de o cafea. Astfel, înainte de flamingo, am fost invitați de către grupul elen la o cafea de dimineață. Fiecare a stat cu fiecare, unii au fost liberi chiar să-și procure micul dejun de la alte patiserii, alții s-au pregătit de acasă cu niște pungi de Doritos și un suc, însă eu m-am mulțumit cu un simplu măr, fapt ce a stârnit destul de multă mirare în rândul copiilor.

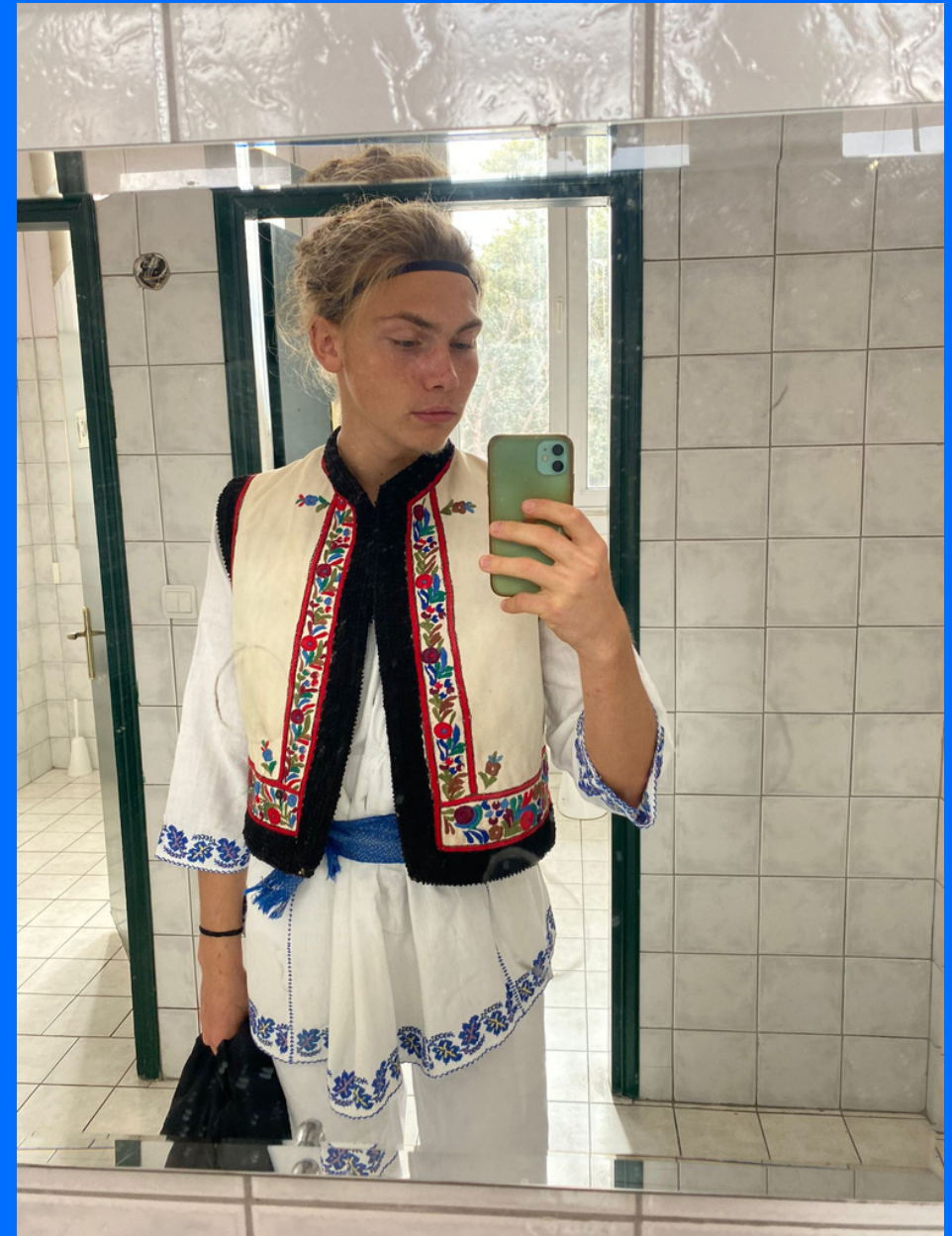
JURNAL DE MOBILITATE

După acest moment matinal care ne-a ajutat să ne cunoaștem mai bine unii pe alții, am luat-o la pas spre laguna cu pasări roz. La capătul unei pajiști secetoase, locul de unde începea un drum roșu care străbătea căminul pasărilor flamingo, ne aștepta ghidul, care ne-a relatat istoria și caracteristicile mediului în care ne aflăm. Lângă ghid, se afla το κίριε, profesorul lor de educație fizică, echipat special cu un tricou roz pe care scria „FLAMINGO’S DAY”, uitându-se mândru spre noi, probabil bucuros pentru ceea ce avea să urmeze după admiratul pasărilor de culoarea roz-bombon.

După o plimbare dus-întors în care ne-am ținut privirile în special către partea stângă a lagunei, acolo unde se aflau personajele principale ale vizitei, ne-am întors pe acel platou de la marginea orașului, unde calitățile noastre competitive au fost testate într-un miniturneu de dodgeball. Probabil că mingile și conurile erau și ele roz pentru a semnifica spiritul de învingător. După instructaj, s-au făcut echipele, iar meciurile au început. Fiecare a jucat cum a putut, uneori cum a vrut, dar nimic nu a stat în calea fair-play-ului. Până la urmă, câștigătorii nu au putut fi decât românul și alți cinci greci, adică echipa din care am făcut eu parte. În momentul acela simțeam că pot participa și la jocurile olimpice, dacă ar exista și ramura aceasta. Am sărbătorit cu un picnic, la care am avut parte de câteva bunătăți specifice bucătăriei grecești, și anume foietaje cu spanac, revani și plăcinte cu brânză feta.

JURNAL DE MOBILITATE

S-a terminat și pauza de masă.... Vai! Poftim? Urmează ce cred EU că urmează? da, punctul culminant al acestei vizite culturale: împărtășirea tradițiilor, porturilor și dansurilor populare. Când m-am ridicat de pe bordura unde mi-am mâncat plăcinta, mă simțeam ca un copil de clasa a VIII-a care se îndreaptă spre școală în dimineața examenului și care are impresia că a uitat tot... Fiecare pas parcă era uitat, fiecare mișcare repetată atât la Iași, cât și cu o seară înainte în portul din Salonic, unde lumea ne privise cu o surprinzătoare fascinație în timp ce opt oameni dansau brașoveanca, era rătăcită într-un colț al minții. Dar drumul către școala unde aveam să dansăm mi-a îndepărtat orice urmă de anxietate. Am sărit, am stat în mâini, am cules un kaki (am făcut și greșala să-l gust, fiind sălbatic), am ascultat la boxă muzică, toate acestea fiind isprava unei găști de adolescenți cu îndatoriri pe plan european.

Când am ajuns, înainte să-mi dau seama că trebuie să-mi caut un loc să mă schimb în cămeșă, bundiță, itari și brâu, am observat că majoritatea copiilor greci începuseră încălzirea într-o sală nu foarte mare. Eu mi-am făcut simțită prezența proptindu-mă în pragul ușii și admirându-le pașii. Imediat cum m-au văzut m-au și tras în cercul lor.... **NU AM ȘTIUT NICIODATĂ PÂNĂ ÎN MOMENTUL ACELA CÂT DE EUFORIC ESTE SĂ DANSEZI MASARESI!** Este dansul pe care l-am învățat cel mai ușor, iar faptul că m-au atenționat prietenește la fiecare mișcare greșită, pe o greacă pe care o înțelegeam din plin, m-a instruit înspre a dansa ca un nativ. După ce au terminat cu "joaca" și trebuiau să se pregătească pentru alte manifestări dansante elenice, eu am plecat la baie să mă schimb. O asemenea înțelegere nu am mai văzut nicăieri... Eram pe grabă, așa că am intrat la fete și nu a zis nimeni nimic.

JURNAL DE MOBILITATE

Ne-am etalat portul folcloric pe care noi înșine l-am spălat, uscat și călcat, după o lungă căutare prin debaralele colegiului de proveniență împreună cu doamnele profesoare însoțitoare, am pozat galant în dreptul spalierei și oglinzilor cu vedere la mănăstirea de lângă școală, ne-am căutat fiecare locul în acea sală, dar am început să fim aliniați de domnul profesor grec. Am luat toți parte la măcar un dans grecesc, începând cu o variantă mai ușoară de Skyrtaki, apoi Tsakónikos, dansul ce ne-a luat cel mai puțin de reținut, a urmat Maserasi și cireașa de pe tort, desigur, Zorba grecu, care ne-a cam produs o febră musculară neplăcută pentru momentul ăla și care ne-a cam încurcat membrele inferioare, ochii, și creierul în același timp, într-un interval de 37 de minute. Sfârșindu-se partea exotică pentru noi, a venit momentul de „mândrire” cu ale noastre chiuituri moldovenești. Până la urmă i-am fascinat pe elevii din Sindos, în ciuda limitatelor noastre procedee artistice, iar la Brașoveancă ne-au făcut să ne simțim profesioniști în dansuri populare. Au încercat să imite și ei 3 pași înainte și 2 înapoi pentru alte 6 minute, la sfârșitul cărora încăpea un ropot de aplauze și bravo din partea ambelor culturi balcanice.

Extrem de subit, ne-am luat „la revedere!” unii de la alții, având deja în minte revederea, iar în timp ce noi căutam iar un loc în care să ne schimbăm de straietele noastre, grecii se îndreptau fiecare spre casa lui, mulțumiți că au avut ocazia să participe la o așa activitate culturală.

JOI, 13 OCTOMBRIE

JURNAL DE MOBILITATE

Noi.... trupa ce reprezenta Colegiul Național „Vasile Alecsandri” Iași pe plan european, am decis că, totuși, merită să ne încercăm norocul cu un autobuz interjudețean, pentru a ajunge măcar într-un district de la marginea orașului Salonic. Mersul pe jos de acolo până la hotel chiar nu ne deranja. Până la urmă drumul a fost exemplar, la fel ca noi, respectându-ne îndatoririle de călători și cumpărându-și fiecare, școlărește, biletul de autobuz.

Odată ajunși la cazare, nu ne mai rămăseseră decât două lucruri de făcut: să ne mai impresionăm cu o plimbare prin uimitoarea metropolă de la Marea Egee și să ne pregătim pentru petrecerea de rămas-bun, la care am fost invitați de către colegii și domnii profesori greci. Ar fi hiperbolic să folosim zicala „ce se întâmplă în Grecia, rămâne în Grecia”, mai ales că nu s-a întâmplat nimic neobișnuit pentru o seară relaxantă. S-a mâncat, s-a discutat, s-a și dansat. Deci a fost o ieșire perfectă și firească, ce-i drept cu câteva lacrimi la sfârșit din partea multora (nu recunosc nimic), pentru că ne despărțeam de prieteni și pentru că proiectul ERASMUS+ luase sfârșit, iar noi, mobilitatea de grup compusă din 3 cadre didactice extraordinare și 7 elevi de liceu inteligenți și pricepuți în toate, mai ales în orientarea în spațiul urban, nu avem mâine drum decât către aeroport.

Astfel, ne-am întors la cazare obosiți, puțin zăpăciți, dar entuziaști și cu o adevărată bucurie în suflet, spunând pentru ultima data recepționarului: „Kalynichta!”.

Clapon Teodor, clasa a XII-a D

EXPERIENȚE CULTURALE

În călătoria noastră educațională pe tărâmurile fermecătoare grecești, am descoperit nu doar o nouă țară cu noi oameni, dar și o cultură și istorie bogată, unică, întreținută de generațiile actuale. Am avut prilejul de a vizita și de a înțelege povestea, istoria și semnificația din spatele unor clădiri și monumente vechi de sute sau chiar mii de ani, ce continuă să fascineze vizitatorii.

EXPERIENȚE CULTURALE

Turnul Alb

Chiar din prima zi, când am plecat într-o scurtă cercetare a orașului, acest turn ne-a atras atenția, fiind situat pe litoral, lângă Marea Egee, căci construcția iese în evidență prin splendoarea sa. O pată de istorie printre clădirile noi ale orașului. Turnul datează din secolul al XV-lea, construit de otomani peste ruinele unei fortificații bizantine. Inițial, acesta fusese realizat cu un scop defensiv, fiind amplasat între fostele ziduri ale orașului. În schimb, rolul său s-a tot schimbat de-a lungul anilor și al secolelor și, totodată, numele sugestiv al turnului. Inițial, numele său a fost „Turnul Leului”, apoi, odată cu folosirea turnului ca o închisoare, a căpătat numele „Turnul Roșu”. Într-un final, după eliberarea Salonicului de sub ocupația otomană, turnul a primit numele pe care încă îl are și acum, „Turnul Alb”, un simbol al purificării și libertății, ce este amplasat pe bulevardul Nikis, adică al victoriei. Acum, Turnul Alb adăpostește un muzeu înăuntrul zidurilor sale, ce prezintă, la fiecare din cele șase etaje, o istorie a turnului dar și a Greciei, o imagine de ansamblu a trecutului, ce este plasată în clădirea simbol a Salonicului.

EXPERIENȚE CULTURALE

Piața Aristotel

Dacă dorim să vorbim despre atracțiile principale ale Salonicului, trebuie să aducem neapărat în discuție Piața Aristotel, locaș al statuii cu același nume. Înconjurat de clădiri neoclasice impresionante și plin de restaurante și de cafenele chic, acest loc este mereu plin de turiști și localnici dornici de relaxare. Aproape de faleză, o statuie a filosofului Aristotel poate fi văzută. Un mit local spune că, dacă freci degetul mare de la piciorul stâng al marelui filozof, te vei întoarce în Grecia. E o legendă destul de haioasă dacă mă întrebați, dar ne-am conformat și am participat și noi la această interesantă tradiție, ca să ne putem întoarce înapoi în Grecia cu prilejul altei ocazii.

EXPERIENȚE CULTURALE

Catedrala Sfântul Dumitru

Tranziția de la orașul agitat la catedrala liniștită a Sfântului Dumitru m-a făcut să mă simt de parcă am intrat într-un alt țărâm. Locașul sfânt, dedicat protectorului creștin al orașului, a fost construit peste o baie romană la începutul secolului al IV-lea, unde sfântul Dumitru, un fost ofițer roman ce credea în creștinism, a fost întemnițat de împăratul Maximilian pentru credința sa. Acolo, Sfântul Dumitru a continuat să împărtășească învățăturile lui Hristos către ceilalți prizonieri. Tot în baia romană, Dumitru binecuvântează un tânăr creștin numit Nestor, pentru ca acesta să îl poată învinge pe un gladiator păgân puternic. Nestor iese învingător, în ciuda lipsei lui de putere fizică. Împăratul se înfurie și îl ucide pe Dumitru. Se zice că din rănilor cauzate de sulițe nu a curs sânge, ci un mir dulce mirositor. Sfântul Dumitru a devenit un simbol al creștinilor din Salonic, care au construit deasupra băilor romane, locul unde a fost și martirizat, o catedrală dedicată acestuia.

EXPERIENȚE CULTURALE

Mormântul lui Filip al II-lea al Macedoniei

La un drum de jumătate de oră cu mașina din Salonic, ajungem la un muzeu subteran ce a fost construit în jurul mormântului lui Filip, rege al regatului antic Macedonia. Legenda spune că acesta ar fi murit în urma unei asasinări realizate de către unul din propriii gardieni, în timp ce se sărbătorea căsătoria Cleopatrei Macedon, fiica lui Filip. A fost construit un mormânt grandios pentru trupul împăratului, unde au fost amplasate și bogății precum obiecte de aur și argint, dar și armura și scutul regelui, care sunt acum expuse în muzeu. Totuși, Filip al II-lea nu a fost singura persoană de sânge nobil îngropată în inima fostei capitale a Macedoniei, Aigai. În jurul mormântului lui Filip au mai fost descoperite mormintele familiei faimosului Alexandru cel Mare, mai exact mormintele lui Alexandru al IV-lea și al soției sale, Roxana. Am privit cu zâmbet și lacrimi înghițite credința că moartea nu înseamnă anularea ființei, ci continuarea existenței sub alte forme, alături de familie, de bogății, de servitori și de propriile arme.

EXPERIENȚE CULTURALE

Școala lui Aristotel

Văzând ceea ce se numește „Școala lui Aristotel”, putem înțelege că „școala” nu înseamnă neapărat clădire, săli, pereți, bănci etc. Școala înseamnă un spirit la care participă maeștri și discipoli. Școala lui Aristotel ni se înfățișează ca o peșteră și un paradis vegetal, în care Aristotel l-a învățat pe Alexandru Macedon tainele medicinei, ale mecanicii, ale strategiei militare și ale matematicii. Copacii bătrâni, pe lângă care a trecut și flacăra olimpică pentru Jocurile Olimpice moderne din anul 2004, par a fi o mărturie a timpurilor antice.

EXPERIENȚE CULTURALE

Casa Memorială Mustafa Kemal Atatürk

O perspectivă asupra universului macedonean din Grecia nu poate exclude influența otomană. Părintele Turciei moderne, Atatürk, s-a născut și a copilărit în Salonic. Casa acestuia este conservată și poate fi vizitată azi, reprezentând Consutul Turciei în acest oraș. Poposind aici, putem vedea semne ale istoriei, ale conflictului și ale toleranței. Cele două mâini strânse - aparținând lui Atatürk și prim-ministrului Greciei, Venizelos - reprezintă un semn al împăcării și al anulării orgoliilor.

EXPERIENȚE CULTURALE

Mâncarea grecească

În cele 7 zile de vizită, am dorit să încerc cât mai multe tipuri de mâncăruri tradiționale. În misiunea mea, am descoperit trei preparate de care m-am îndrăgostit, acelea fiind gyros, souvlakiși brânză feta la cuptor cu miere și susan. Primele două preparate sunt întâlnite peste tot prin oraș, fiind o gustare ușor de cumpărat (dar greu de mâncat dacă sunt cumpărate la lipie). Prima dată când am mâncat gyros a fost la un restaurant recomandat de elevii din Salonic, unde împreună am unit patru mese pentru a lua prânzul împreună. Voi ține minte mereu cum elevii de la școala-gazdă ne-au învățat cum să comandăm în limba greacă gyrosul. Așadar, pot spune că primele prietenii din cadrul mobilității s-au legat în jurul unei mese din piața Aristotel, unde noi, elevii români, am încercat pentru prima dată gustul gyrosului grecesc.

INTERVIU

Why did you decide to take part in the Erasmus+ project?

Years ago, when I was first appointed as a state school teacher, I was absolutely keen on participating in Erasmus projects on a personal basis since I have always loved travelling, getting in touch with people from different cultural or religious backgrounds, finding out more about their habits, traditions and way of life in general. Seeing all the numerous benefits such projects and mobilities had, I just couldn't help trying to involve my students in those and show them a brand new world they had never imagined. Only by taking part in Erasmus+ projects will students manage to realize that the actual differences or obstacles among peoples aren't as many as they think and that in reality there are so many wonderful things that can bring us together, inspire us, make us collaborate, learn, open our horizons and teach us to respect differences and focus on what unites us, thus overcoming prejudice and cultural barriers.

INTERVIU

What were your expectations? Were they met?

We are still at the very beginning of our Erasmus+ journey, but in Greece we say that “Beginning is half of the entire work” and taking into consideration that we started this experience with you, I must admit that my expectations were not only met but surpassed! I wanted to offer my students the opportunity to meet students of a similar age and share thoughts and ideas with them, present their life at school and in the city, talk about their problems or fears, find out whether the opinion they had about this particular country and its people was correct, practice their social and linguistic skills, motivate even reluctant students to take part more actively in such projects, and last but definitely not least, I wanted students and teachers to actually enjoy the whole experience, develop bonds and have fun! From the feedback I got from my students I tend to believe I achieved most of my goals!

INTERVIU

What would you have changed?

Actually, this is something I would love to hear from you! I am a newcomer in Erasmus+ so I can't be sure if the content of the workshops I chose was interesting for all students and if they actually managed to benefit in any way from those, but I would love to get some feedback from you. If I could change something, I would definitely extend your stay in Greece!

What are your plans for the future ? Will you do this again?

We plan to continue taking part in Erasmus+ projects thus engaging more and more students in these and gaining valuable experience from our partners. What we are really looking forward to is our mobility to Iasi in spring! We are already carrying out some interviews to finally agree on the students who will be doing the mobility and in-between there will be some individual mobilities of my colleagues to similar seminars in order to obtain further information on European projects.

INTERVIU

What have you (and the students) learned from this experience?

As I mentioned above, Erasmus+ projects are the best way to practically show all participants that we are all part of a wider European community and that the things that we share, both positive and negative, are way more than the so-called barriers or differences. Another thing we found out is that Time in Erasmus+ can work magic because in no time at all from complete strangers we ended up working together, travelling, sharing jokes, dancing and having difficulty letting you go!

What was your favourite thing that we showed you?

It was so easy and pleasant to have you around as you were all so kind, cooperative and flexible. From day 1 you were serious and mature when needed and active, extrovert and energetic when we could be more loose! We loved the way you represented your country, both in your presentations and from your teaching us your traditional dances, and we came to find out that we have so much in common.

IMPRESII

NIKOLINA PITTA

Since I was little, I've dreamed of travelling around the world, discovering new civilizations, cultures and people. Thanks to the Erasmus plus project and the seven wonderful students from Romania, I managed not only to "travel" to Romania by learning about their life style and their education, but at the same time I've gained a deeper understanding of my own city, our own life style and everyday life, our school, the Greek cuisine and our forms of entertainment.

New friendships were born and experiences were created, which will remain indelibly etched in our memories. I hope that I will be able to visit Romania and meet my friends Alin, Teo, Valentin, Delia, Maria, Julia, Ingrid in the near future!

IMPRESII

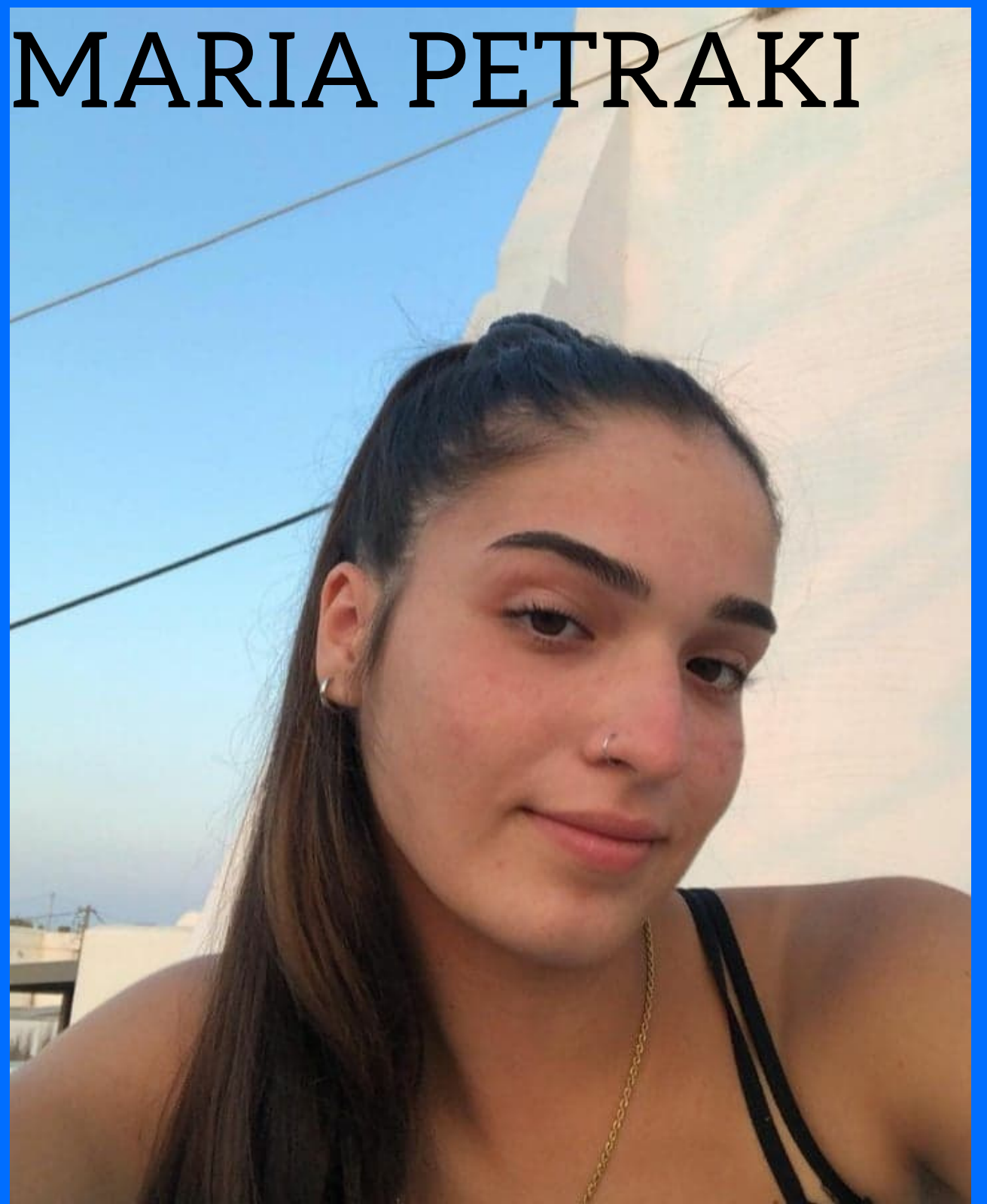
As the student council's president, I am so proud of my school and also of yours, because we had created a great atmosphere in Sindos. I loved every minute I've spent with you. Every day was different. You learned something from our crazy moments and from the Greek party we threw you before your leaving, you've also learned some Greek words and, the most important thing, was that everyone from Greece and Romania made great friends.

I can't wait to meet you all again!!!

IMPRESII

MARIA PETRAKI

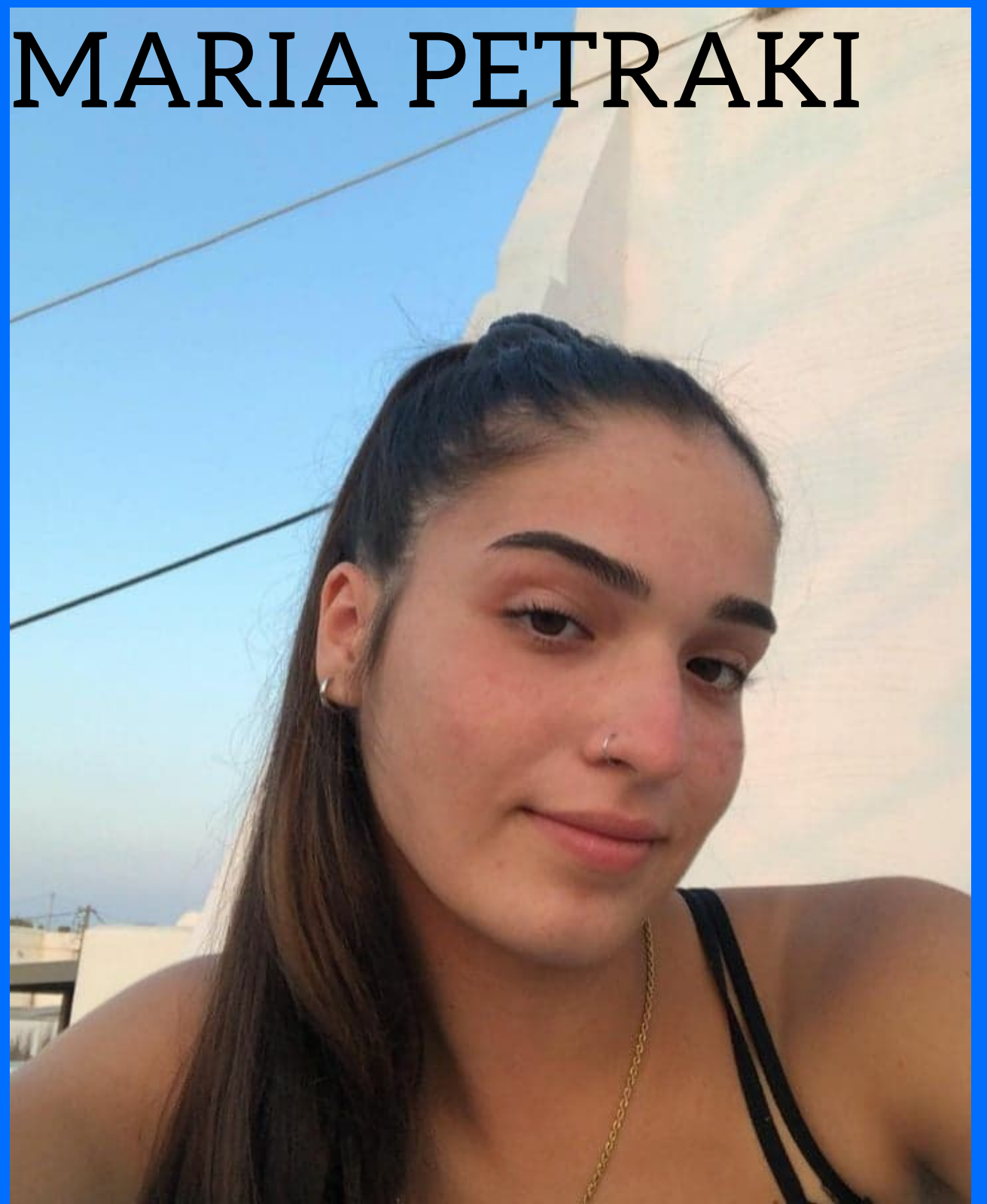

I would like to say that Erasmus+ was one of the nicest and most interesting experiences I've ever had.

There is no way I would regret my choice to take part in this project. Five days full of activities, conversations and laughs that I'll never forget. We had the chance to get to know the culture of another country and take an idea of how children of our age live their lives. Although, I am from Thessaloniki and there were many places that I have never visited before e-twinning. One week ago, there was no way I could believe that I will get so close with 7 people who I've never met or seen in my life before. I thought that it would just be a nice experience and 5 days of environmental and educational visits. Well, it turned out that 5 days were pretty enough to get to know these 7 amazing guys that I feel thankful for meeting them and becoming friends. We enjoyed every minute of this program, even the times when we all got a bit bored :) (but I actually loved the fact that we had the comfort to tell each other that some moments were boring).

IMPRESII

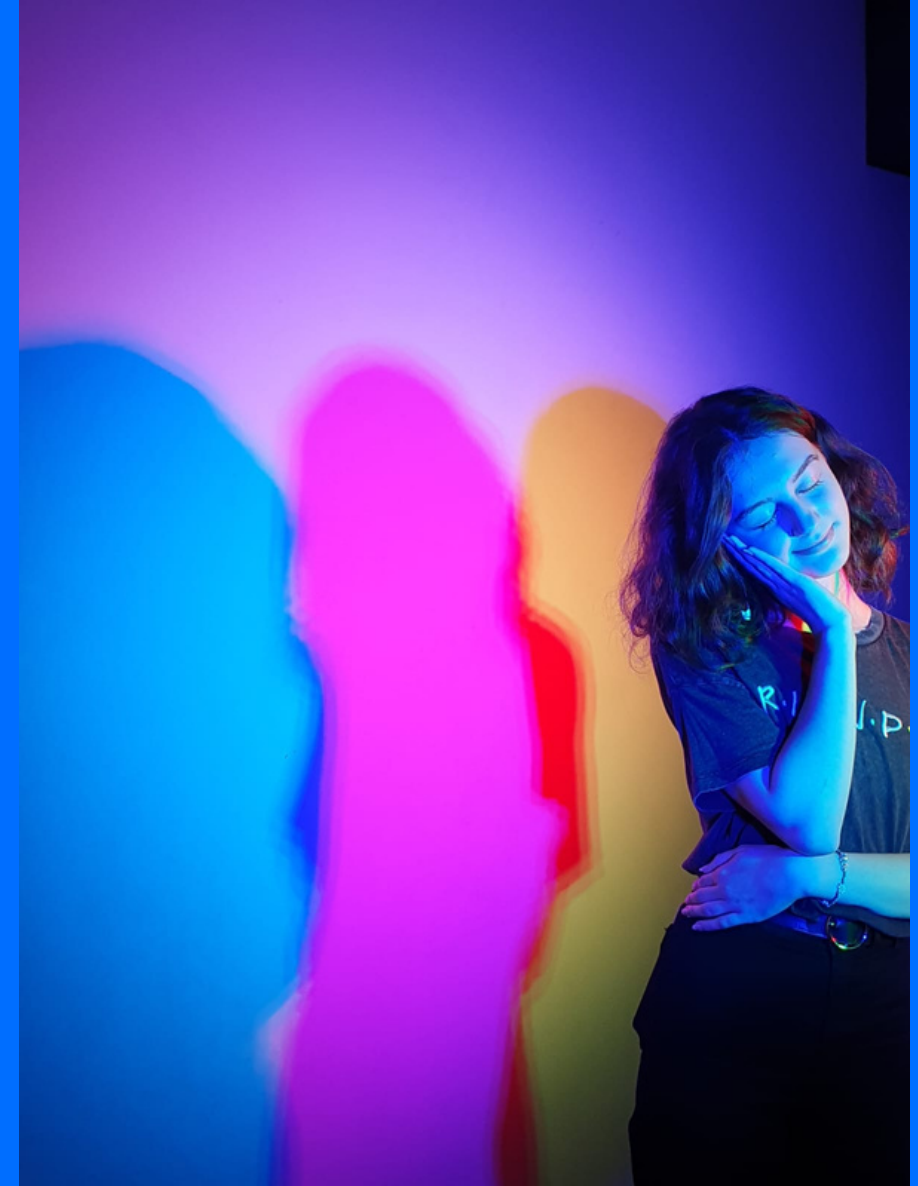
MARIA PETRAKI

Except all these things, we also discussed more serious things, like the quality of living in both countries and issues, that even a seventeen year old student has to worry about nowadays. It was such luck to participate in a multicultural program like this. There are so many things that I wanna tell, but a text won't cover even a half of these.

A huge thanks to our teachers, who gave us the opportunity to be a part of this whole great adventure and yes, I call it an adventure, because no one expected that we would end up crying in our last night together and feeling so sad for leaving each other. At the same time tho, we felt so completed and full inside of us, grateful and blessed for these 5 days. I hope one day we will have the chance to meet Maria, Ingrid, Delia, Julia, Teo, Valentin and Alin again. Te iubesc!

BEFORE & AFTER

Să fiu sinceră, am încercat să nu-mi fac așteptări înainte de plecare. Știam că, indiferent de ce s-ar întâmpla, va fi o experiență de neuitat și, ce să vezi, am avut dreptate.

Sunt foarte recunoscătoare că am participat la acest proiect. Aveam câteva emoții legate de modul în care ne vom înțelege cu copiii din Grecia, dar s-a dovedit a fi totul perfect. Ei au fost foarte calzi și prietenoși cu noi. Dacă mă vedeau că stau singură, veneau cel puțin doi sau trei și vorbeau cu mine. În momentele în care se dansa, chiar voiau să dansăm cu ei. Nu le păsa dacă încurcam câțiva pași, căci pentru ei era important să fim cu toții alături. Ne-au făcut să ne simțim bine-veniți, ceea ce apreciez foarte mult. Am făcut schimb de Instagram și chiar am păstrat legătura cu unii dintre ei.

Mi-a plăcut mult și orașul în sine. M-am simțit ca acasă, căci pentru mine, acasă este oriunde simt căldură din partea oamenilor care mă înconjoară. Am descoperit locuri pline de istorie, unde nu aș fi crezut neapărat că voi ajunge, un loc cu o înghețată senzațională și o bancă de pe faleza Mării Egee la care s-a râs mult. Îmi doresc foarte mult să mă întorc. Simt că o parte din inima mea încă este acolo. Cine știe? Poate vom organiza o excursie pentru vara viitoare. Am învățat și multe lucruri noi, atât despre istoria și cultura Greciei, cât și despre mine.

Din nou, sunt foarte recunoscătoare că am participat la acest proiect. Am întâlnit oameni minunați, atât copiii din Grecia, cât și cei care m-au făcut să simt că o întârziere de 12 ore a trecut ca pauza de 10 minute de la școală. Este o experiență ce merită trăită măcar o dată în viață.

BEFORE & AFTER

Before:

O, vai, mergem în Germania (așa ar fi trebuit inițial). De-abia aștept să-mi spun primele cuvinte în germană cu speranța că voi fi și înțeles. Cunoaștem oameni noi, vedem cum arată oamenii acolo, dacă sunt tot oameni din carne și oase. Oare o să se uite la noi cum o să ne uităm și noi la ei, „ca la mașini străine?” Bratwurst, sauerkraut, bier. Punctualitate de invidiat, parcă mi-e puțin frică.

After:

Cald. Așa de cald. Peste tot numai în tricou și tot e foarte cald. Soarele ne privește fără milă de sus. Dar parcă nu toată căldura ajunge pe pământ sau pe case sau pe apă. O parte din căldură intră și în oameni. Și oamenii dau pe dinafară de căldură, de poftă de viață, au un efect aproape magnetic. Peste tot se vede câte o bucățică de istorie, ceva lăsat din vremuri de demult, însă oamenii sunt așa de în prezent, parcă aduc și istoria mai aproape. Desigur, străzile unui oraș turistic sunt pline de magazine de firmă și restaurante și terase, dar oamenii fac totul să pară mai familiar, mai primitiv. Vreau să mă întorc cât mai curând în Grecia!

BEFORE & AFTER

Nu știam la ce să mă aștept, având în vedere că aceasta a fost prima mobilitate Erasmus la care am participat. Cum sunt sigură că au fost și colegii mei, am fost dezamăgită că s-a schimbat locul deplasării, însă după ce am ajuns acolo și am trăit această experiență pot spune cu toată încrederea că înscrierea la acest proiect a fost cea mai bună decizie pe care am luat-o. Consider că oamenii pe care i-am cunoscut joacă un rol incredibil de important în modul în care îmi voi aminti de această mobilitate. Aici nu mă refer doar la elevii din Grecia, ci și la colegii mei. A fost de zece de ori mai bine decât mi-aș fi putut imagina vreodată.

BEFORE & AFTER

Am avut așteptări mari pentru acest proiect european și, trebuie să recunosc, acestea mi-au fost depășite. Nivelul de organizare a fost exemplar, iar activitățile educaționale și culturale au fost pe placul meu. De la analiza și practica unor soft skills, la pășirea cărărilor pe care legendele sugerează că olimpienii și eroii antici greci le-ar fi urmat cu milenii în urmă, mobilitatea în Salonic a fost unică și diversificată. Mulțumită experienței Erasmus, am reușit să mă simt mai confortabil în jurul unui grup nou de oameni. E drept că încrederea câpătată în propriile puteri și ușurința cu care am ajuns să port conversații în limba engleză se datorează în totalitate elevilor greci, ce ne-au primit cu brațele deschise, așa cum ți-ai întâmpina un vechi prieten. În cele 7 zile, am fost înconjurați de un colectiv prietenos și foarte vesel, cu care am reușit să formăm o legătură strânsă de prietenie, pe care o vom menține prin intermediul rețelelor de socializare.

Dacă ești o persoană care caută să descopere culturi noi, să afle modalități noi de învățare și să-și dezvolte competențele lingvistice, atunci Erasmus este un proiect pentru tine! Eu însămi aștept cu nerăbdare să mă înscriu la următoarele proiecte de mobilitate.

BEFORE & AFTER

Before:

O să mă aflu din nou pe pământ nemțesc.... Uau! Încă o oportunitate de a-mi etala germana autentică și fluentă învățată atât din școală, cât și din alte experiențe personale pe care le-am avut atunci când am fost în Deutschland. Oare va fi la fel?..... Abia aștept să văd ce pot învăța de acolo, poate ne vom și amuza un pic de stilul lor riguros și rece total diferit de al nostru; poate vom avea chiar și timp liber.....

Pe de altă parte, oftez; iar trebuie să-mi dojenesc punctualitatea, să mă abțin de la expresiile stradale nemțești și cu siguranță iar n-o să am grijă de forma mea fizică din cauza varietății de schokolade și pretzeln care-mi fac cu ochiul din vitrinele futuriste.

Cu toate acestea, mă încântă faptul că vom avea parte de drumuri în raiul autostrăzilor.

After:

Doamne, îți mulțumesc pentru radicala schimbare! Nici nu mă gândeam că vom avea parte de o așa primire și ospitalitate. A fost o experiență culturală exemplară!

Nu pot explica energia pe care grecii au reușit să ne-o ofere. Pentru o săptămână am fost privat de prejudecăți, priviri orgolioase, indiferență și delăsare. Stilul lor de viață și modul de a se comporta este total contagios... Mă simțeam ca într-un serial când eram pe lângă ei, și mă refer atât la profesori și la cetățeni ai orașelor în care am fost, cât și la elevi.

Ce-i drept, după atâtea lucruri învățate unii de la alții, plăceri comune împărtășite și promisiuni făcute, trebuie să găsesc o cale de a mă întoarce.

BEFORE & AFTER

Trebuie să recunosc faptul că, inițial, nu aveam mari așteptări în legătură cu acest proiect, deoarece nu am avut un început grozav, dat fiind faptul că ni s-a schimbat destinația, iar până să ajungem am pierdut o zi în aeroport. Dar consider că este mai bine să ai un nivel mai scăzut când vine vorba de așteptări, iar în final rezultatul să întrecă cu desăvârșire dorințele.

Chiar așa a fost și în cazul meu. Eram atât de tristă la întoarcerea în țară, deoarece am avut parte de o experiență culturală extraordinară care, cu desăvârșire, va rămâne întipărită în mintea mea pentru totdeauna ca „primul meu proiect Erasmus”, de care îmi voi aminti cu drag. Sunt recunoscătoare, căci am avut șansa să particip într-un asemenea proiect, prin urmare țin să mulțumesc școlii din care fac parte, Colegiul Național „Vasile Alecsandri”, întrucât mi-a oferit această ocazie. Ce m-a determinat să am aceste păreri numai de bine și pline de bucurie în final? Permiteți-mi să vă spun!

Cel mai mare impact asupra mea l-au avut persoanele care ne-au fost alături pe tot parcursul șederii noastre în Grecia. Am pătruns în inima unui popor atât de călduros, în care atât elevii, cât și cadrele didactice ne-au primit cu brațele deschise, ca și cum am fi facut parte din familie. Nu a existat absolut niciun moment în care să mă fi simțit exclusă. De exemplu, la ziua sportului, am ales să particip la badminton. Deși știam că nu sunt o jucătoare de elită, mi-am luat inima în dinți și am concurat împotriva elevilor greci.

BEFORE & AFTER

INGRID DOCA

Însă aceștia au fost „blânzi“ cu mine și m-au integrat în echipa lor, arătându-mi diverse tehnici de joc. Astfel, în final, nu doar că am reușit să îmi îmbunătățesc tehnica, ci am și câștigat câteva meciuri. Un alt exemplu în care toată lumea a fost integrată, cu mic cu mare, a fost în ziua când am interpretat atât dansuri tradiționale românești, cât și dansuri grecești. Toată lumea dansa și se simțea bine, deși mai dădeam cu stângul în dreptul uneori... Nu voi putea uita niciodată momentul când domnul profesor de sport m-a luat de mână și a început să mă învârtă prin sală, învățându-mă cum să dansez „karsilamas“.

O altă persoană care a avut un rol important în vizita noastră culturală în Grecia a fost ghida noastră, o doamnă foarte amabilă, care a avut grijă să ne prezinte un tur al orașului, cu explicații detaliate, oferind astfel un farmec aparte Salonicului.

Această experiență mi-a stimulat interesul și preocuparea pentru dezvoltarea personală și evoluția într-o viitoare carieră. De asemenea, am avut ocazia să îmi dezvolt abilitățile și competențele lingvistice.

Nu în ultimul rând, trebuie să aduc mulțumiri colegilor care au făcut parte din această experiență de neuitat, dar mai ales profesorilor însoțitori.

BEFORE & AFTER

Before:

Când m-am înscris pentru programul Erasmus+, credeam că țara în care vom pleca va fi Germania. În momentul în care am aflat că țara va fi alta, Grecia, nu am fost prea încântat, dar am acceptat ideea și am mers mai departe. Chiar voiam să fac parte dintr-un asemenea proiect, însă nu aveam așteptări prea mari de la țara în care mergeam.

After:

O experiență de neuitat. Acum nu-mi mai pare rău că nu am fost în Germania. Grecia, oamenii, apusul, marea, cultura mi-au depășit așteptările cu mult. M-am despărțit cu greu de prietenii pe care mi i-am făcut și de momentele frumoase alături de grup. Pur și simplu un moment de nedescris al vieții mele pe care cu siguranță nu-l voi uita.

Redactor-șef: prof. Nicu Crăciun

Editor design: Alin- Teodor Ciubotaru, clasa a XII-a A, *Colegiul Național "Vasile Alecsandri", Iași*

Echipa editorială: Teodor Clapon, clasa a XII-a D, Ingrid Doca, clasa a XI-a A, Valentin Lupu, clasa a XII-a A, Iulia Rotaru, clasa a XI-a E, Delia Simion, clasa a XI-a E, Maria Vieru, clasa a XI-a D, *Colegiul Național "Vasile Alecsandri", Iași*

Colaboratori: prof. Silvia Coșarcă, prof. Liliana Giugastru, *Colegiul Național "Vasile Alecsandri", Iași*, prof. Maria Permekerli, Nikolina Pitta, Stavros Filelis, Maria Petraki, *1st General Lyceum Echedorou, Sindos, Thessaloniki, Greece*

DISCLAIMER: "Conținutul prezentului material reprezintă responsabilitatea exclusivă a autorilor, iar Agenția Națională și Comisia Europeană nu sunt responsabile pentru modul în care va fi folosit conținutul informației"

E-mail: mercuriade@yahoo.com
Colegiul Național „Vasile Alecsandri” Iași
- ROMÂNIA
Adresa: Str. Costache Negri nr. 50, 700071